

стеніе. Постеніе-то трѣбва да изражава чувства-та на сърдце-то.

П. Какъ ся тълкуватъ шестнадесетый-тъ и седмнадесетый-тъ стихъ ?

О. Исусъ продължаваше да говори че трѣбува да правимъ онова щото прилича. Както не прилича да ся кърпи ветхя дреха съ новъ платъ, нито да ся налива ново вино въ ветхы мѣхове, тъй не бѣ прилично да ся съединятъ неговы-тъ новы поученія съ ветхы-тъ прѣданія на Фарисеи-тъ. Прѣданія-та на Фарисеи-тъ бѣхъ обрядны, а поученія-та на Исуса бѣхъ духовны, и слѣдователно нѣмаше помежду имъ никакъ приликъ. Фарисеи-тъ много постяхъ, но ученици-тъ Исусови, по причинъ на радостно-то извѣстіе, което той имъ обнародва, не трѣбваше да постятъ толкозь.

П. Кой дойде при Исуса, като говоряше това ?

О. Това когато говоряше тѣмъ, ето началникъ нѣкой си дойде, та му ся клаяше и казуваше : Дъщеря ми до сега е умрѣла; но дойди и тури ржж-тъ си на неѣ, и ще оживѣе. (Ст. 18.)

П. Кой и какъвъ началникъ бѣше той ?

О. Той бѣше началникъ на съборище-то, т. е. единъ отъ старцы-тъ, които управлявахъ церковны-тъ работы. Мар. 5; 22.

П. Какъ показа той началникъ вѣрж-тъ си въ Исуса ?

О. Той ѣж показа дѣломъ, като отиваше при Исуса, ако и да бѣше вече умрѣла дъщеря-му, и словомъ, като каза че Исусъ можаше да ѣж съживи ако и да бѣше мъртва.

П. Трѣбва ли и ный да покажемъ подобиѣ вѣрж въ Исуса ?